

ערכין שבועי פרק מקדישין אין

三

עין משפט
נור מצוה

מסורת הש"ס

לראים כהה, נמי נמי נמי רכש
ב). (ג) נמיין מה, נמיין מה,
ב). (בב), (ג) ומי זדרון;
(ד) קפַּה; (ז) ומיין;

הנהוֹת הַבָּחָר

רביינו גרשום

איבעיא להוא בעילם ביובל שני לאחר דמו או לא תאה שמע' לא גאל יכול לא תאה נגאלת שהתה לא פנוי בשדה מקנה ת"ל עוד לכמוה שהיתה אינה נגאלת אבל נגאלת שהתה לפנוי בשדה מקנה אימת אלימא ביובל ראשון אמר אין נגאלת ^ט אהוה נמי היא אלא פשיטה ביובל שני ולמן או לרבי יהודה ורב שמעון לכהנים נפקא אלא לאו לרבי י. אליעזר ושמע מינה בעילם ביובל שני כהאר דמו והסביר רבי יהודה ורב שמעון עספין בשדה שיזאה לכהנים והקדשה כהן ואתו בעילם למירקה ס"ד אמריא לא טיפריך שההו בשדה מקנה ת"ל עוד לכמוה שהויה אינה נגאלת אבל נגאלת שהתה לפנוי בשדה מקנה התנייא י. ישוב השדה לאשר קנהו מהו יכול יחו לנו נבר שלקחה הימנו ת"ל לאשר לו אהות הארץ י. מה תלמוד ולומר לאשר קנהו שדה שיזאה לכהנים ומורה כהן ווקדרה לוקח נגאלת אחר בול וחור לבעלים הראשונים ת"ל לאשר קנהו ואיצטרך למכתב לא גאל ואיצטרך למכתב לאשר קנהו דאי כתוב רחמנא לא גאל דלא קא הדרא כלל י. כתוב רחמנא לא גאל ווי כתוב בידרו כתוב לאשר קנהו דלא קיובי בעילם דמי י. דרכתי בעילם דמי י. דוחיקום בידרו כתוב רחמנא לא גאל ולא כתוב עוד הויה אמריא לא טיפריך כלל כתוב רחמנא עד לכמוה שהויה אינה נגאלת אבל נגאלת שהתה לפנוי בשדה מקנה מיוי הוי עלה י. ר' אליעזר אומר נגאל בעילם ביובל שני ויזאה לכהנים ביובל אל רビינא לרבי אשן האן לא תנן ה כי רבי אליעזר אומר שיגאלנה אחר אמר ליה בעילם ביובל שני ר' אמר נגאל ביובל שני אין אינה ויזאה לכהנים אנן נמי לתנייא ר' אליעזר אומר י. אין הכתנים אל אי ממונתי ה"א בעילם ביובל שני לאחר מה מבאי ומota אביו ואח' בקדשתה הרוי היא שת אביך הרוי היא בשדה מקנה דבורי ר' מ' רבי כשרה אהוה שנאמר י. אם משרה מקרנו שאינה ראויה להיות שדה אהוה יצחה י.

קדישין לעולם וגואלין לעולם בין לפני הובל בן לאחר
זה ואחר כך מות אביו מנין שהאה לפניו כשרה אהוה
ה שאינה ראותו להזין שרה אהוה יצחה ושורואה
זיה אמר מניין ללקח שרה מאביו מות אביו ואחר כך
זה מנקתו אשר לא משדרה אהותו שרה שאינה שרה
ידם סבר קנין פירות בקנין הנוג' דמי ר' יהודה ור' ש'
צ'ק בעלמא לד'ש ור' קנין פירות בקנין הנוג' דמי
תנא

איבעיא להו בעלים ביובל שנ. ס
לו כל דכין דלט גמלת
סעדין סיל ניד פגונכ יוכלייס האנעליס
געוד אַמְדָּנִין מיעיה צהטע נגלהלט נ

בד א מיד פיד מסלוכות
טרוכן כל' מה:

תורה או השל
1. ואם לא יאל החשודה ולא יבר את השהה לשאלה אלא הרבה יותר ניגלא מכך. ריקרא מ"ב
2. בשעת הולך ושב השודה לאשר קבון מנות לאריך לאחותו אך ורק ריקרא מ"ב
3. ואם תא מטה מטה מטה אשר אל מטה אחותו ריקרא מ"ב

شيخה מקבצת
[נ] גמלת ששה מהות:
[ג] לר אטיר ובר זאל ובלל הנפער: [ג] והחמי ביטמן
החול ביטמן: [ג] האותי אירן
אל אריך לאחותו האותן און: [ג] כל בלא באן אוקה דראן
רילט להילט כהילט: [ג] ריב
[ג] ריב ויקום בידורין: [ג]
אל עזרו רעלר פלומן און:
[ג] מיל אטיר עזרו רעלר פלומן:
אין: [ג] בבדה בוב דע עיבר:
[ג] טנסדר ואום אום שדה:
[ג] דרי רושן תא איזר איזאל
הקרשין דע בזק לאל ראנך
כון: [ג] יונט נברט כל הכא
דלאן:

